

G A Z E T A

Wielkiego

Księstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki*. — Redaktor: *A. Wannowski*.

N° 131.

W Sobotę dnia 6. Czerwca.

1840.

W poniedziałek, w drugie święto Zielonych Świątek,
nie wyjdzie Gazeta.

Wiadomości krajowe.

Berlin, dnia 3. Czerwca.

N. Pan od kilku tygodni cierpiący jest w skutek powtórnych napadów gripy, objawiających się mianowicie przez słabość błony śluzowej bez febry i połączonych z wielkim zmniejszeniem apetytu. Ostatnimi dniami do tego stanu przystąpiło jeszcze znaczne ubywanie sił, które po nocy bezsennej dzisiaj rano bardzo się zwiększyło.

Berlin, dnia 3. Czerwca 1840.

podp. Dr. Wiebel. Dr. Schönlein.
Dr. Grimm.

JKW. W. Książna Meklenburg-Schwerin i Jój córka J. W. Książna Ludwika przybyły tu z Schwerin i stanęły w przygotowanych dla nich pokojach w zamku Królewskim.

Z dnia 4. Czerwca.

N. Pan Doktorowi Tschirschnitz w Bojanowie, order Orła czerwonego 4tej klasy dać raczył.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Z Paryża, dnia 28. Maja.

Z przyczyny onegdajszego przegłosowania w Izbie deputowanych umysły ciągle jeszcze są wzburzone, a ton dzienników ministerjalnych o Izbie pogrożkom się prawie równa. Z wyłączeniem dzienników legitymistycznych sam niemal tylko Dziennik sporów broni Izby i przegłosowanie jej za rozropne i stosowne poczytuje. Odzywa on się dziś między innymi w następujący sposób: „Gniew, jakiemu się dzienniki ministerjalne, dawniejsze dzienniki lewej strony, oddają, dziwną zaprawdę i uwagi godną jest rzeczą. Powiadamy, dawniejsze dzienniki lewej strony; bo pewną jest rzeczą, że onegdaj większa część członków lewej strony i lewego środka w tém przegłosowaniu udział miała,

które dzienniki dawniejszej opozycji tak mocno oburzyło. Pewną jest rzeczą, że Pan Odilon Barrot wyraźnie przeciw wnioskom komisji glosował; podobnie Panowie Sade, Tracy, Tocqueville, Beaumont i t. d. (Jeżeli podania tego nie zbiją, trudno sobie wytłumaczyć gniew dzienników „Siècle i Kuryera francuzkiego.“) My, dawni ich przeciwnicy, nie wahamy się ani na chwilę powiedzieć im, że przegłosowanie takowe Izbie zaszczyt przynosi; dowodzi ono otwartości. — Chociaż członkowie Izby swoje demokratyczne zasady do ostateczności doprowadzają, nie czynią przecież tego w tym celu, aby, choćby i przy wielkim męzu, nadużyciu władzy, przytłumieniu wszelkich praw i despotyzmowi kadzić mieli. Podczas gdy geniuszowi Cesarza i ogromnej sławie, jaką wielki ten wódz orężowi naszemu nadał, wszelką sprawiedliwość oddają, wolność przecież wyżej jeszcze cenią. Ale dzienniki lewej strony! Jakże one pojęły przy tej sposobności swe obowiązki, jako organa liberalnej prassy? Zelżywszy nas z powodu nader umiarkowanych zastrzeżeń pod względem rządów cesarskich, wylewają cały potok obelg na Izbę deputowanych, na swoich przyjaciół, na przegłosowanie, które, nie ubliżając w niczem Cesarzowi, ani hołdowi, jaki wspaniałomyślność narodu pamiętce jego poświęca, nie pozwala, aby hołd ten stał się upokorzeniem dla naszych czasów i pogroźką dla naszej instytucji. Powinnyby były przynajmniej pamiętać, że gabinet, którego biuro, jest gabinetem parlamentarnym; a to zapewne znaczy gabinet, przejęty głębokiem uszanowaniem dla Izby i uchwał tejże. Czyliż już dzienniki ministerjalne zapomniały, że jeszcze nie ma trzech miesięcy, jak się wielkie Ministerjum z dnia 1. Marca chelpiło, że wyszło z łona tej Izby, którą teraz nędzną, skapconiałą, nierozumną i niepatriotyczną nazywają. Ponieważ Izba ich cesarskiego fanatyzmu nie podziela, więc już do niczego nie zdatna; trzeba ją rozwiązać! Rozwiązać ją! Słyszycie to? Oto duch napoleoński, nie cierpiący żadnego oporu, tylko domagający się niemego posłuszeństwa i rozprasający Izbę, gdy chce własne mieć zdanie. A jakiegoż nareszcie ubliżenia dopuściła się Izba deputowanych względem pamięci Napoleona? Cóż ma Cesarz wspólnego z swymi szalonymi zwolennikami albo z swymi niezgrabnymi apologetami, których jedynie onegdajsze przegłosowanie karci? O oszczędzaniu Izba zaiste ani nie pomyślała. Jeżeli dzienniki lewej strony wątpią o tem, niechaj się zapytają P. Odilona Barrota o powódzie i znaczeniu jego głosu. — Czyliż potrzeba koniecznie 2 milionów na

przewiezienie i pogrzeb zwłok Napoleona? Jeżeli są potrzebne, czemuż ich zaraz Ministerjum nie zażądało? Dla czegoż dopiero po wybuchu patriotyzmu tak prosty pierwiastkowo i godny projekt do prawa zamieniono na ubóstwienie Cesarza?

Siècle umieścił już dziś pierwszą listę na pomnik Napoleona otworzonej subskrypcji. Na czele tejże stoi redakcja tego dziennika z 1000 fr. a potem rodzina Lascases, z służbą, z 2050 fr. z nadmieniem, iż cztery razy tyle złożą, jeżeliby subskrypcya miliona nie przeszła.

Monitor ogłasza dziś mianowanie Księdza Affre, Koadiutora strasburskiego, na Arcybiskupa paryzkiego. Równocześnie mianowani zostali: Ksiądz Gousset, Biskup z Perigueux, Arcybiskupem rheimskim, Ksiądz Darcimoles, Generalny Wikaryusz z Sens, Biskupem w Puy, Ksiądz Graveran, Proboszcz z Brestu, Biskupem Quimperkim, a Ksiądz Chatrusse, Generalny Wikaryusz z Grenoble, Biskupem w Valence.

Eclaircur de la Mediterranée zawieco następuje: W porcie gorliwie pracują nad katafalkiem, mającym przyjąć na wyspie S. Heleny trumnę z włokami Napoleona: Będzie on czarnym axamitem obity. Na wierzchu położą berło i koronę cesarską. Orły cesarskie, wypukłej roboty, zdobić będą cztery kąty Katafalku, a wieniec cyprysowy zdobić będzie górną część każdego kąta. Orły w szponach swoich trzymać będą kulę ziemską, a na środku każdej kuli wyryta będzie głoska N. Orły będą z srebra. Płaskorzeźba stanowić będzie ozdobę boków; jedna wyobraża koronacją cesarską, druga przypomina Księgę Kodex Napoleona; przednia strona, która będzie ku oltarzowi obrocona, wystawia pod postacią kobiety religią, przywróconą przez Cesarza. Inna niewieścia postać, na przeciwnej stronie, wyobrażająca historią, trzyma w ręku rylce, którym czyny bohaterskie tego wielkiego męża potomności przekazuje. W odległości ukazuje się posąg na placu Vendome i unoszący się w obłokach orzeł.

Dzienniki ministerjalne zbijają rozgłoszoną pogłoskę, jakoby Pan Boudet, Sekretarz Generalny w Ministerstwie sprawiedliwości, podał się do dymissji, a to w skutek poróżnienia się z Panem Thiersem.

Sądzą, że Izbie deputowanych wręczona zostanie poprawka, aby w projekcie do prawa, dotyczącym się przewiezienia zwłok Napoleona, zażądaną na ten cel przez rząd sumę do 2ch milionów franków podwyższono, i wątpią, czyli Izba zechce powtórnie wniosek tego rodzaju odrzucić.

Rząd ogłasza następującą depeszę telegraficzną z Tulonu z d. 27. m. b. »Blida, 22. Maja. Marszałek Valeć do Ministra Wojny. Armia opuściła Medeah d. 20. Załoga licząca 2400 ludzi, opatrzona w żywność na dni 70 pozostała w tém miejscu. Dnia 20. stoczono utarczkę pod południową pochyłością gór muzaiskich z całą siłą zbrojną Abd-el-Kadera. Cała jazda arabska była spieszona. Wojsko nasze było podziwienią godne; 200 ludzi jest niezdatnych do boju; strata nieprzyjaciela była niezmierna: cofnął on się w głąb kraju Titiery. Armia ekspedycyjna powróciła znowu przez góry Atlas, nigdzie nie napotykając nieprzyjaciela.«

W *Moniteur parisien* czytamy: »Kilka dzienników powtórzyło z »*Journal général*« następujący artykuł: »Głoszono od kilku dni o karogodnym czynie, dotyczącym się naszych zewnętrznych politycznych stosunków, podobnych bardzo do wypadku przed dwoma laty z Panem Fabriciuszem i do owego, który za czasów Cesarstwa Michel głową przyplacił.« Po zasięgnięciu bliższych wiadomości, zapewnić możemy, że rzecz ta Ministerstwa spraw zagranicznych bynajmniej się nie dotyczy.«

Z dnia 29. Maja.

Wielka subskrypcya prawie wyłącznym jest przedmiotem, na który uwaga publiczna zwrócona. Dzienniki korzystają z radością z tej sposobności, aby osieroczone kolumny swoje zappełnić. — Artykuły rozumujące obracają się ciągle o wotum Izby deputowanych, a niektóre gazety patos i uniesienie swoje do tego posuwają stopnia, że mimo ważności i znaczenia rzeczy, śmiechu wstrzymać się trudno. A tak *Siècle* dzisiejszy swój artykuł następującemi zaczyna słowy: Gdy krew francuska jeszcze na pobojowisku pod Waterloo się kurzyła, gdy Francję przez koalicję zalana i przez zdrajców wydaną podkowy kozackich koni deptały i t. d. Takowe obrazy i frazesa zdaniem naszym w naszych praktycznych czasach mniej są stosowne. (*) Zresztą subskrypcya skorym idzie postępem i nastęca niejednej próżności sposobności do popisivanja się publicznie. Tak np. jakiś Bocher, ofiarując 10 fr. znamionue siebie samego w sposób następujący: »Bocher, niegdyś dobosz w 13. pułku tyralierskim gwardyi, w 1. batal. w 1. kompanii, w roku 17tym życia ozdobił, ponieważ na czele 100 żołnierzy bębnił, co się przez diwizyję 10,000ną przebili; kompania dowodził waleczny kapitan Rabourtin.« — Subskrypcya gazety *Siècle* wynosi do

dzis dnia 4860 fr., Kuryjera francuzkiego 2394 fr., *Temps*, *Commerce* i *Konstytucjonista* także dzisiaj oznajmują, że w biurach swych subskrypcyję otworzyli. Marszałek Gérard po niejakim namyśleniu przyjął jednak Prezesostwo komitetu, mającego sobie polecon przyjmowanie składek. Hrabi Laskases Wiceprezesostwo powierzą.

Wczorajsza depesza telegraficzna z Blidah z d. 22. z powodu zapadającego zaroku przetrwana, brzmi ku końcowi, jak następuje: Zostawiłem wojsko w obozie pod Muzają, gdzie znaczne mam zapasy. — Prócz tego ogłasza rząd następującą telegraficzną depeszę z Tulonu z dn. 27. m. b.: »Prefekt marynarki do Ministra marynarki. Dnia 14. m. b. wojsko nasze świetną dla oręża francuskiego stoczyło utarczkę w okolicach Oranu.

Gazeta *Univers*, która często bardzo mylnie i przesadzone z Rossyi i Polski obejmuje wiadomości, donosi dzisiaj, że trzy opiekuńcze dwory gabinetowi Angielskiemu oświadczyły, iż ustąpienie wojska obcego z wolnego miasta Krakowa wkrótce nastąpi. — Biskup Podlaski, X. Gutowski, nie do Mohilewa, lecz jeszcze dalej w głąb Rossyi zawieziony został.

Anglia.

Z Londynu, dnia 29. Maja.

Przez Nowy-York miały na ostatnim pakiet-bocie nadejść wiadomości z Chin, stósownie do kwercy Portugalczycy w Makao Chinczycóm działa i ludzi dla wzmocnienia Bocca-Tigrisu posłać mieli; Chinczycy rzekę Canton za pomocą pływającej bateryi już zamknęli. Niektórzy sądzą, iż naturalnym tego skutkiem, że Anglicy nie tylko twierdze Bocca-Tigrisu, lecz też Macao bombardować będą. Chinczycy nad ujściem rzeki wystawili mocno łańcuchami przytwierdzoną warownią z traw i osadzili ją licznem wojskiem; tylko przez jeden otwór, zostawiony w sieci traw, okręty przebywać mogą.

Podług dziennika *Morning Post*, miała Królowa przyjąć podanie się do uwolnienia Xiężnej Sutherland od obowiązków Wielkiej Ochmistrzyni dworu; miejsce jej zająć ma Xiężna Bedford.

Portugalska ajentura skarbowa ogłosiła, że od 17. Czerwca do 1. Lipca odbywać się będzie wypłata zaległych procentów od dowodów wydanych w pierwszym półroczu 1838 i 1839 roku.

Podług ostatnich doniesień z Nowego Yorku, ciało prawodawcze Pensylwanii umocowało Gubernatora do zawarcia pożyczki 200,000 dollarów po 5° dla zaspokojenia nagłych potrzeb skarbu.

(*) Są to uwagi Pruskiej Gazety Stanu.

N i e m c y.

Z Badeńskiego. Arcybiskup Freiburgski na prozbę przesłał 600 Księżów katolickich w W. Xięstwie Badeńskim względem urządzenia synodu dycezyi, odpowiedział, że sprawy, o które idzie, mianowicie małżeństwa mieszane, nie tylko się W. Xięstwa Baden, lecz całych Niemiec dotyczą, że więc nie na synodzie dycezyalnym ani prowincyjalnym, lecz tylko na synodzie narodowym załatwione być mogą. »Uchylając więc prozbę waszą o odbycie synodu dycezyalnego, wynurzamy gorące życzenie nasze, aby synod narodowy niemiecki odbyto.

W ł o c h y.

Z nad granicy włoskiej, dnia 20. Maja. (Gaz. Pow.) — Donoszą z Rzymu, że oddalenie Biskupa Podlaskiego (w nocy z dnia pierwszego na drugiego Maja) wielkie tam sprawiło wrażenie. — Rząd Rossyjski (według pogłoski) już od kilku lat na Biskupa się żalił, a sam Papież prałatowi większe miał zalecić umiarkowanie. Ale przestrogi te nie zdołały go odwieść od gorliwości, którą kościołowi ślubował. Z tąd pochodziły ustawiczne nieporozumienia między nim a rządem, który widząc, że wszelkie usiłowania aby Papieża do oddalenia go spowodować były nadaremne, sam wkroczył i rzecz załatwił. Dragony w nocy dom obstąpili i Biskupa wywieziono. Papiery jego zabrano i do Petersburga odesłano.

S e r b i a.

Z nad granicy tureckiej, dnia 22. Maja. (Gaz. Śląska.) Xiążę Michał serbski wyjechał już z Belgradu do Kragujewacu wśród okrzyków radości ludu wszędzie, gdzie tylko przejeżdżał, a wypadek ten za skutek stanowczy nowego ruchu poczytać należy. Teraz już o powrocie na urzędy usuwających się Radzców, Ministrów i Senatorów ani myśleć nie można, gdy żaden z nich, bez narażenia życia swego na niebezpieczeństwo, nie śmie się do kraju puścić, ja nawet Belgrad i opieka turecka w przyszłości zastąpić ich nie zdoła. Głoszą więc, że się wszyscy do Austrii lub Rossyi wynieść zamyslą. Konsul rossyjski pojechał za Xięciem do Kragujewacu; czuwać on będzie nad utrzymaniem Statutu organicznego, zaręczonego przez Rossyą i Turcyą, a tak życzyby należało, aby ludność serbska nie przekraczała za nadto granic mądrości i umiarkowania i w uniesieniu swoim opiekuńczych dworów za nadto przeciw sobie nie oburzyła. Czyli życzenie narodu, aby Xiążę Miłosz do kraju powrócił, już teraz się ziści, wątpliwości jeszcze ulega; dwa

wspomniane bowiem mocarstwa wiele jeszcze trudności w tej mierze czynić będą, a wprost je na siebie oburzyć, byłoby szaleństwem. Tymczasem kraj coraz głośniej domaga się Xięcia Miłosza, a lud wyjaśnienia przyczyny jego wygnania, ile że się to bez jego stało wiedzy. Brat Xięcia Miłosza, Generał Jan Obrenowicz, wyjechał do obwodu Czateczek, gdzie dawniej wojskiem dowodził i skąd wypłynęła owa nieszczęśliwa reakcja, która za sobą usunięcie się od rządów Xięcia Miłosza pociągnęła, i jak słychać, przyjęto go tam jak najuprzejmie. — Dopis. Skompromitowany najgorzej Wiceprezes Senatu Serbskiego, Stojan Simicz, wstąpiwszy dzisiaj do kwarantanny Semlińskiej, z tamąd do dóbr swoich do Wołoszczyzny się uda. W miejsce Radzcy Stanu i Ministra spraw zagranicznych, Petroniewicza, nastąpił lubiony od ludu i do dawniejszej mniejszości należący minister spraw wewnętrznych Protisz, co jest dowodem zwycięstwa nowego poruszenia. — Starszy brat Xięcia Miłosza, Jęstrem, Prezes Senatu, lubo od dawnego czasu w Belgradzie osiadły, opuścił to miasto udając się do Kragujewacu. W Kragujewacu czeka za Xięciem mnóstwo ludzi, około 10000 obywateli, aby go zapewnić, że udzielone mu życzenia są istotnie życzeniami narodu, i mu dzięki składać, że przynajmniej częściowo je spełnił. Z Kragujewacu Xiążę w podróż przez rozmaite prowincyje Serbii udać się zamysła.

Rozmaite wiadomości.

Wiadomości telegraficzne.

Z Kolonii, dnia 2. Czerwca. — Wiadomości z Paryża z dnia 31. Maja. Gazety ministerjalne donoszą, że Xiążęta Orleans i Aumale w nocy z d. 29. na 30. do Marsylii przybyli, gdzie kwarantannę odbywają.

(Z Tygod. Petersburg.) — O pismach peryodycznych w Polsce do 1795 roku. (dalszy ciąg.) — — — O późniejszych kalendarzach i o cyzyjanach, obacz tegoż Bandkiego (4) i Sołtykowicza (5). Tu tylko dodamy, że Kalendarze wychodziły niegdyś w wielu znakomitszych miastach naszych: w Warszawie, Krakowie, Wilnie, Grodnie, we Lwowie, Poznaniu, Gdańsku, Lublinie i t. d. W Wilnie już w 1640 r. drukowany był Kalendarz Gospodarski. Kalendarze Dunczewskiego, (pierwszy wyszedł w Krakowie 1725,

4) Ibid. p. 179 i dalej.

5) pag. 243.

późniejszy w Zamościu) zawierają często wiadomości historyczne i inne rzeczy interesujące. Przy Kalendarzu Ekonomicznym Warszawskim na rok 1776 znajduje się mappa Warszawy rysowana przez Mausfelda w Wiedniu, oraz herby Arcybiskupów i Biskupów. Poszakovski Jezuita obdarzył czytających co rok przez lat kilka Kalendarzem politycznym i historycznym. Mam go z lat 1738, 1739 i 1742. Znajdują się też w nich Efemerydy czyli dzieje które się każdego dnia w roku zdarzyły, historia Assyrijska, Perska, Grecka, Rzymska i inne rzeczy. — Franciszek Paprocki, także Jezuita, wydawał Kalendarz polityczny, użyteczniejszy od poprzedzającego. Umieszczał w nim Sumaryusz ustaw sejmowych, konstytucje, chronologią Królów Polskich i W. Xiążąt Lit., wypadki znaczniejsze w polityce, odkrycia w naukach i t. p. Mam go z r. 1765 i 1767. W Kolędzie Warszawskiej która najdłużej wychodziła, mają miejsce różne ciekawości fizyczne, oraz przegląd polityczny zeszłego roku. Nieznam dawniejszej jak z r. 1757. Almanach Duńczewskiego, pod takim istotnie tytułem na r. 1754 zawiera wiadomość o sejmach, trybunałach, rokach i roczkach, o miarach geometrycznych, wagach, taxie i t. d. Były jeszcze inne pod różną nazwą kalendarzyki, jak np. Kalendarz mniejszy Jezuitki prowincji Lit. na r. 1740 przez Poszakovskiego, w którym na każdy dzień roku jest kilku Jezuitów, świętobliwścią, nauką lub apostołstwem wstawionych. Kalendarz przeświatnych Dam na rok 1751 przez tegoż, wymieniający każdego dnia w roku, święte lub pobożnością, zalecone kobiety. Kolęda Papieska na r. 1745 przez tegoż, zawiera Kalendarz Papieżów wszystkich do Benedykta XIV. Poetyczne nawet ukazywały się niekiedy almanachy, jak Kalendarz kieszonkowy z wierszykami ciekawymi na rok 1790, w Warszawie u Pijarów, i Kalendarz małeńki z zagadkami na 1791. Prócz tego wychodziły Kalendarze i Almanachy w obcych językach, jak w niemieckim, kalendarz gospodarski na 1782. — *Almanac curieux et utile pour l'année 1783 avec la carte de la Pologne et le plan de Varsovie; Calendrier politique du Royaume de Pologne, etc.* Wilno i Warszawa były miejscem wychodzenia większej części takowych Almanachów, których format pospolicie był in 8, i którymi gardzić nie należy, bo się w nich częstokroć pożywne znajdzie ziarno. — Pierwszém zaś właściwie peryodycznym piśmie naukowej treści, były; Nowe wiadomości ekonomiczne i uczone, czyli magazyn wszystkich nauk. Wydawca jego, Mieler de Kolof Wawrzyniec, Medycyny i Filoz. Doktor,

Historyograf, Członek różnych towarzystw uczonych, Konsyljarz J. K. Mości, (tęmi go tytułami wtenczas czczono, a Duclos (f) zowie go jeszcze Chemikiem, Muzykiem, Naturalistą, Chryzologiem) zyskał przywilej na to pismo jeszcze w r. 1755 i miał zamiar wydawać miesięcznie, lecz dla przeszkód różnych uskuteczyć tego niemógł. Dopiero w roku 1758, w Listopadzie wydał dwa numera, w następnym roku także dwa, w r. 1760 sześć, w 1761 dwa. Dwanaście te numerów składają spory tom in 8. od 743 stronice. Rzeczy tyżące się filozofii, medycyny, chemii, fizyki, ekonomii, traktowane tu są, podług ówczesnego stanu tych nauk, w porządnym i jasnym wykładzie. Monitor zaczął wychodzić roku 1764 in 8. i przetrwał do 1784. Niebył więc pierwszym tego rodzaju piśmie, jak twierdził stanowczo Bentkowski. Dziennik ten prawie ciągle tłumaczy, a nie objaśniając tego, uchodzić chce za skład domowych myśli. Przekład np. ody Sarbiewskiego (1781 Nr. 8.) nazywa »wierszem pewnego wierszopisa.« Tytuł materyj rzadko gdzie położony, trzeba więc koniecznie czytać, chcąc się dowiedzieć o czém mowa. Jakkolwiek bądź Monitor niemало w swoim czasie był użytecznym piśmie, ośmielał słabe kroki puszczających się w pisarski zawód, upowszechniał lepsze myśli, i lepszy w naukach smak zaszczerpił. Krasicki, Naruszewicz, Albertrandi i inni, w nim pierwsze swoje składali plody. — (Dal. c. nast.)

(f) Essai sur l'histoire de Pologne pag. 548 i 549. Soltykowiez pag. 274, mianuje autorem tego pisma Duboi, i nazwisko to umieścił w tytule dzieła, które roku 1778 w Berlinie wyszło. Wydanie to mam przed sobą, i przytoczona przez Soltykowieza karta 389, gdzie o Zaluzańskim jest mowa, zgadza się z moim egzemplarzem, na tytule niema Duboi, tylko początkowa litera nazwiska, par M. D. C. de la Ch. Ja za Bentkowskim zowie go Duclosem.

SPRZEDAZ KONIECZNA.

Główny Sąd Ziemiański w Bydgoszczy.

Wsie szlacheckie Stara Grabia i Kawenczyn w Inowrocławskim powiecie położone, które łącznie z 582 morgami 144 kwadratowymi prętami roli, przy uregulowaniu stósunków włóścian i dziedzica w nagrodę dworowi przypadłej, tudzież wraz 135 tal. renty, przez Dyrekeya Ziemstwa na 37,556 tal. 20 sgr. 10 fen. otaxowane, sprzedane być mają w terminie na

dzień 3. Września 1840. r. zrana o godzinie 10tej w sali posiedzeń sądowych wyznaczonym.

Taxa, wykaz hipoteczny i warunki sprzedaży przejrzone być mogą w Registraturze. Z pobytu nieznanani realni wierzyciele, jako to:

- 1) Taxa z domu Wendland owdowiała Lilienthal, teraz zamężna Lange i téjże małżonek Lange, właściciel gościńca;
- 2) dwoje dzieci Karóla Lilienthala, August Wilhelm i Ludwik;
- 3) Ur. Wilhelmina Behrendt z domu Baronowa Schroetter;
- 4) Hrabia Mikołaj Czapski, teraz tegoż sukcesorowie;

na takowy zapożyczają się publicznie.

Bdgoszcz, dnia 20. Grudnia 1839. roku.

DONIESIENIE.

Na

WIELKI KONCERT

instrumentalny i wokalny

mający być dany w teatrze tutejszym
na dochód nieszczęśliwych
dnia 20. m. b.

hędą od dnia 10. b. m. bilety w księgarni Zupańskiego, Stefańskiego i Mittlera sprzedawane. — Cena biletu na jakiekolwiek miejsce wynosi 9 Zł. pol. — Łoże pierwszego i drugiego rzędu na 4, 5 i 6 osób tylko całkowicie sprzedane hędą.

Zamiejscowi życzący sobie biletów, raczą się wkrótce zgłosić w listach frankowanych do jednej z wymienionych powyżej księgarni.

Dla właścicieli polskich listów zastawnych.

W skutek wielostronnych wezwań podjęliśmy się sprowadzenia nowych kuponów prowizyjnych do starych polskich listów zastawnych, które kończą się z Ś. Janem r. b. Nadmieniamy przytém, iż właściciele listów zastawnych, chcący polecić nam sprowadzenie nowych kuponów, muszą nam oddać listy zastawne bez dawniejszych kuponów z podobnym spisem.

Ściągnięcie prowizyi od ostatniego kuponu, przypadającego do wypłaty na Św. Jan r. b. idzie osobną drogą, i nie ma nic wspólnego z żądaniem nowych kuponów. Nadmieniamy jednakże, iż ostatni kupon niepowinien być oddany od kuponu odbrzeźnego (talonu).

Poznań, dn. 2. Czerwca 1840.

D. L. Lubenau Wdowa i Syn,
Szeroka ulica Nr. 21.

Cudo natury.

Doktora Barona Dupuytren jedy-
nie prawdziwy paryski balsam ro-
dzący, piększący i utrzymujący
w dobrym stanie włosy.

W powyższym balsamie odkrytą nareszcie została wydarta naturze tajemnica **rodzenia włosów**, którą od wielu wieków nadaremnie zgłębiano.

Cena za słój wynosi 1 tal. za przesłaniem franco listów i pieniędzy. — Dobroczytny ten balsam został od Paryskiego i Berlińskiego fakultetu medycznego chemicznie rozebrany i skutecznym uznany.

Balsam rzeczony rodzi włosy na zupełnie gołych miejscach głowy, wasy i faworyty, i natychmiast po użyciu wstrzymuje dalsze siwienie i wypadanie włosów. Dla Wielkiego Xięstwa Poznańskiego powierzyłem główny skład Panu J. Meidelsohn w Poznaniu ulica Wrocławska Nr. 4, u którego balsamu tego niesfalszowanego dostać można.

Przypis konieczny.

Balsam ten, jako bardzo skuteczny pochwalili i polecili już w pismach publicznych Pani Hückel w Berlinie, Louisenstrasse Nr. 225, i Pani Fromm, Mittelstrasse Nr. 24, u których z najszcześniejszym skutkiem na gołych miejscach głowy nowe wydał włosy.

Gustaw Lohse,

Artiste adonisateur, Ami de la tête
w Berlinie, ulica Jägerstrasse Nr. 46,
„Zur Blumenkönigin.“

Szanowni Debenci, którzy dawniej Franciszkańskiemu, a teraz niemiecko-katolickiemu kościołowi prowizye od kapitałów są wiinni, upraszają się niniejszém uprzejmie, takowe do rąk naszego Rendanta, zegarmistrza Tritschlera, obok odwachu Fryderykowskiego mieszkającego, do 1. Lipca tak bieżącego, jako i każdego roku, zapłacić; albowiem kościół w takim położeniu się znajduje: iż niedochodzące do tego terminu swe należytości, sądownie ściągać musi.

Poznań, w Czerwcu 1840.

Kollegium kościelne.

Świeży angielski porter (double brown stout) z sławnego browaru portorowego PP. Barclay Perkins & Comp. w Londynie otrzymał i poleca
handel Karola Gumprechta.

Wanny do kąpania z cynku

można każdego czasu tanio nabyć albo nająć u blachmistrza M. Kierskiego przy rogu Szerokiej i Garbarskiej ulicy.

Pierwsze nowe śledzie otrzymał
handel Karóla Gumprechta.

Tryki, które tu z zarodowej owczarni w Hünern pod Wąsorzem przybyły, stoją na sprzedaż w oberży P. Byka na placu Sapiężyńskim.

Świeże wody mineralne tegorocznego czerpania, co tylko otrzymałem, i sprzedaję takowe, tak w całkich skrzynkach, jako też pojedynczo za umiarkowane ceny.

Poznań, dnia 5. Czerwca 1840.

T. Kaczkowski,
przy Szerokiej ulicy Nr. 116.

Przez korzystne zakupienie znacznej ilości towarów korzennych, jakoteż i win węgierskich jestem w stanie ceny takowych zniżyć, na co Prześwietnej Publiczności a mianowicie PP. kupcom z okolicy zwracam uwagę, przyrzekając zarazem skora i rzetelną usługę.

Poznań, dnia 5. Czerwca 1840.

T. Kaczkowski.

Otrzymawszy w tej chwili pierwszy transport nowych śledzi, świeżego porteru, bardzo dobrych ponsowych mессеńskich apelyn, mессеńskich cytryn, świeżej prwanckiej oliwy, różnych gatunków serów i mydła sody zwanego, poleceją w nader umiarkowanych cenach

Bracia Peiser,
ulica Frydrykowska Nr. 37. naprzeciw zegaru pocztowego.

Wieś Sciborz składająca się z około 3000 mórg roli ornęj klasy pierwszój, gdzie w r. b. 555 szefli pszenicy wysiano, położona w pow. Inowrocławskim Depart. Bydgoskim, 3 mile od Torunia, 4 od Bydgoszczy a $\frac{1}{2}$ mili od obecnie budującej się drogi żwirowej odległa, jest od S. Jana r. b. z wolnej ręki na 6 lat wraz z inwentarzem roboczym do wydzierżawienia. Chęć dzierżawienia mający, dowiedzą się o warunkach w Bydgoszczy u P. Radzcy Sprawiedliwości Rotmistrza Goltz, w Inowrocławiu u P. Radzcy Senff, lub u wydzierżawiającego samego w Bytniu.

Bytni pod Gajem, d. 4. Czerwca 1840.

J. Mierzyński.

120 maciorek znacznie poprawnych i zdających do chowu, są do sprzedania z wełną lub bez wełny u Dom. Lipnicy pod Szamotulami.

Otworzenie cukierni.

Wysokiej szlachcie i szanownej Publiczności, szczególnie zaś moim przyjaciółom i znajomym donoszę niniejszem uniżenie, iż prócz mej cukierni założyłem jeszcze drugą na Nowej ulicy w domu kupca Pana Traeger w pobliżu domu budowanego na akcje. — Jak dotychczas było moim staraniem osobom mnie odwiedzającym zawsze jak najrzetelniej usługiwać, będę także i w nowym lokalu starać się o utrzymanie ich zaufania i upraszam o lične odwiedzanie mię.

Mój skład win jest jak najlepiej opatrzony; sprzedaję także za domem w butelkach i polecam szczególnie moje przednie wina francuzkie czerwone i białe, reńskie w nadzwyczajnej dobroci; szampana z najslawniejszych handlow francuzkich i wina węgierskie w najlepszych gatunkach.

Poznań, dnia 5. Czerwca 1840.

J. D. Weidner.

Doniesienie o obciach.

Skład mój obić, który i w tym roku jak najlepiej zaopatrzyłem wyrobami francuzkimi, saskimi i berlińskimi, polecam najuniżeniej z powodu bardzo korzystnie uczynionych zakupień, po nadzwyczaj tanich lecz stałych cenach.

Jakób Mendelsohn,
ulica Wroclawska Nr. 4.

Znawcy uznają jako bardzo przednią pierwszą nadselkę szampana Duc de Montebello. Przedaję go równie jak wszelkie gatunki win bordegalskich, reńskich i rozmaitych innych, każdego czasu po nader tanich cenach tak w Działynskiego pałacu jako też w ogrodzie kasynowym.

Poznań, dnia 2. Czerwca 1840.

J. M. Lauk,
kupiec wina i ekonom kasynowy.

Dobra Dembowiec pod Koźminem, w pow. Krotoszyńskim położone, mają być wypuszczone na lat kilka od Sw. Jana r. bież. Warunki znajdują się u podpisanego.

Gregor, Kommissarz sprawiedliwości
w Poznaniu.

Z powołaniem się na obwieszczenie kupca Pana F. W. Grätz z dnia 5. m. z. donosimy niniejszemu, iż objęty od niego handel wina otworzymy w czwartek dnia 4. Czerwca r. bież.

Polecamy nasz dobrze opatrzonej skład wszelkich gatunków win węgierskich, reńskich i bordegalskich, rumów, araków i przednich likworów, tak w fasach jako też w butelkach, po najtańszych cenach, i upraszamy Szanowną Publiczność o zaszczycenie nas swoim zaufaniem, Panów zaś, którzy dawniej lokal dotychczasowy zwiedzali, aby i nadal zwiedzać go raczyli.

Poznań, dnia 1. Czerwca 1840.

Bracia Giovanoli,
w starym rynku Nr. 44.

Gabrielli i współka z Berlina, nadworni liweranci Króla Jego Mości, zawiadomiją uniżenie szanowną Publiczność, iż i w tym roku przybędą na nadchodzący jarmark S. Jański z wyborem najnowszych wyrobów paryzkich. Gdy wyroby te sami osobiście w Francji skupywali, miło im szanowną Publiczność zapewnić, iż są w stanie, po nader umiarkowanej sprzedawać je cenie, dla czego też upraszają wysoką Publiczność, by polecenia swe w tej mierze raczyła wstrzymać, aż do ich tu dotąd przybycia. W składzie swym mieć będą także wybór prawdziwych tureckich szalów.

Zwracając uwagę Szanownej Publiczności na widoki zdjęte sposobem Daguera, polecam Jój względem skład rycin nową nadsyłką znacznie powiększoną.

Jan K. Żupański, księgarz
w rynku Nr. 70.

Kurs giełdy Berlińskiej.

Dnia 2. Czerwca 1840.	Sto- pa prC.	Na pr. kurant	
		papie- rami	goto- wizną
Oblig. długu państwa	4	103½	102½
Pr. ang. obligacye 1830.	4	103½	102½
Oblig. premiów handlu morsk.	—	73½	73½
Oblig. Kurmarchii z bież. kup.	3½	102½	—
Oblig. tymcz. Nowej Marchii dt.	3½	102½	—
Berlińskie obligacye miejskie	4	103½	—
Królewieckie dito	4	—	—
Elbląskie dito	3½	100½	—
Gdańskie dito w T.	—	47½	—
Zachodnio - Pr. listy zastawne	3½	102½	101½
Listy zast. W. X. Poznańskiego	4	—	105½
Wschodnio - Pr. listy zastawne	3½	102½	102½
Pomorskie dito	3½	103½	102½
Kur- i Nowomarch. dito	3½	103½	103
Szląskie dito	3½	—	102½
Obl. zalegl. kap. i prC. Kur- i No- wej - Marchii	—	94¼	—
Złoto al marco	—	212	211
Nowe dukaty	—	18	—
Frydrychsdory	—	13½	13
Inne monety złote po 5 talarów	—	9¼	8½
Disconto	—	3	4

Nazwy kościołów	W niedzielę dnia 7. Czerwca 1840. r. będą mieli kazanie		W ciągu tygodnia od dnia 29. Maja aż do 4. Czerwca 1840.				
	przed południem.	po południu.	urodziło się		umarło		ślub wzięto par.
			chło- pców.	dzie- wcząt.	plici męsk.	plici żeńsk.	
W kościele katedralnym Dnia 8. Czerwca.	X. Kan. Jabczyński - Pr. Urbanowicz	—	—	3	—	2	1
W koś. farn. S. Maryi Magd. Dnia 8. Czerwca.	- W. Multyszewski - Ds. Zejland	—	—	3	1	—	1
S. Wojciecha Dnia 8. Czerwca.	- Pr. Urbanowicz - Mans. Duliński	—	1	1	1	2	1
W kościele Sw. Marcina Dnia 8. Czerwca.	- Prob. Kamieński dito	—	—	3	3	1	3
Gmina niemiecko-katolicka Dnia 8. Czerwca.	X. Prof. Alzog - Mans. Grandke	- Urbanowicz!	—	—	—	—	—
Dominikanów Dnia 8. Czerwca.	- Kapł. Krajewski - Kapłan Scholtz	—	—	—	—	—	—
W klaszt. sióstr miłosierdzia Dnia 8. Czerwca.	- n. rel. Bogedain - Borowicz	—	—	—	—	—	—
W ewangelickim S. Krzyża Dnia 8. Czerwca.	Superint. Fischer Pastor Friedrich	Pastor Friedrich Superint, Fischer	—	5	3	2	5
W ewangelickim S. Piotra Dnia 8. Czerwca.	Rad. Kons. Dütschke dito	—	—	1	—	1	—
W kościele garnizonowym Dnia 8. Czerwca.	Pastor dyw. Hoyer Kand. Ahner	—	—	—	—	2	—
Ogółem			13	11	7	16	4